

ชาวเด่นประจำสัปดาห์ในแคนาดา

รวบรวมและจัดทำโดย
สศต. โตรอนโต และ สศต. แวนคูเวอร์
ประจำวันที่ 4-8 ก.ค. 2559

1) โลกจะเป็นอย่างไรเมื่ออังกฤษไม่ใช่สมาชิกอียู?

ข่าวล่ำมาแรงที่สุดในช่วงนี้ก็คือหนังสือพิมพ์เรื่องภาษาอังกฤษลงประชามติแล้วผลโหวตคือ “ถอนตัว” ออกจากสหภาพยุโรป (European Union; EU) เพราะเราต่างรู้กันดีว่าอังกฤษเป็นประเทศที่มีอำนาจทั้งทางการเมืองและเศรษฐกิจมากเพียงใด ทั้งในสหภาพยุโรปและในระดับโลก ประกอบกับการที่ไม่เคยมีประเทศใดเคยทำประชามติออกจากกลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศมาก่อน เหตุการณ์ดังกล่าวจึงสร้างความตื่นตระหนกไปทั่วโลก

ในทางทฤษฎี สหภาพยุโรปรวมกลุ่มขึ้นมาตามทฤษฎีเสรีนิยมสถาบัน (Liberalism Institutionalism) ที่เชื่อว่าธรรมชาติของมนุษย์นั้นดี มีเหตุผล ร่วมมือกันได้ และเศรษฐกิจเสรี สหภาพยุโรปจึงเกิดการรวมกลุ่มกันขึ้นโดยแรกเริ่มเป็น สมาคมถ่านหินและเหล็กกล้าซึ่งเป็นความร่วมมือด้านเศรษฐกิจก่อน จากนั้นก็รวมตัวกับประเทศในยุโรปด้วยกันมากขึ้น มีการพึ่งพากันและกันทางเศรษฐกิจอย่างซับซ้อน (Interdependence Economy) เพื่อผลประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจ เช่น เปิดเขตการค้าเสรี ลดกำแพงภาษี รวมถึงเพื่อเพิ่มอำนาจต่อรอง จนกลายเป็นกลุ่มประเทศที่มีความมั่นคงและน่าเชื่อถือสูงที่เรียกกันว่า สหภาพยุโรป

อย่างไรก็ตาม ขณะที่ความสำเร็จของสหภาพยุโรปกำลังพุ่งสูงขึ้น ลูกกระพรวนแรกก็เกิดตามมา เมื่อประเทศต่างๆ ไม่สามารถควบคุมนโยบายทางการเงินและการคลังของตัวเองได้ เนื่องจากอียูเป็นสหภาพเศรษฐกิจ ประเทศสมาชิกมีนโยบายทางการเงินและการคลังร่วมกันจากสถาบันกลาง ซึ่งคณะกรรมการการสหภาพยุโรปและธนาคารกลางยุโรป ก็คือ สถาบันดังกล่าวที่คอยควบคุมการเงินของทุกประเทศสมาชิกให้ประเทศต่างๆ จึงมีความน่าเชื่อถือเพิ่มขึ้นในนามของสมาชิกอียู ส่งผลให้สามารถกู้เงินมาได้ในปริมาณที่มากขึ้น ทว่ากลับนำมาใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย ไม่มีการนำเงินไปสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (Gross Domestic Product; GDP) ที่แท้จริง โดยเฉพาะประเทศเล็กๆ ในอียูที่ไม่เคยมีเครดิตที่ดีขนาดนี้มาก่อน เช่น กรีซ โปรตุเกส ไอร์แลนด์ ทำให้มีหนี้สินมากเกินไป ประเทศอื่นๆ ในอียูจึงต้องช่วยกันเข้าไปอุ้ม และนี่ก็เป็นสาเหตุสำคัญสาเหตุหนึ่งซึ่งส่งผลให้ชาวอังกฤษเลือกลงประชามติออกจากอียู เพราะพวกเขาเห็นว่า นั่นไม่ใช่ความรับผิดชอบของพวกเขาที่จะต้องนำภาษีของตนไปช่วยเหลือประเทศเหล่านั้น เงินของพวกเขาควรถูกนำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่นเพื่อพัฒนาประเทศของตนมากกว่า นอกจากนี้ประเด็นผู้อพยพก็เป็นอีกสาเหตุสำคัญ เมื่อซีเรียเกิดสงครามกลางเมือง ผู้คนจึงอพยพออกจากประเทศกันเป็นจำนวนมาก อียูเองก็ตอบสนองต่อเหตุการณ์ดังกล่าว โดยการออกนโยบายให้ประเทศสมาชิกรับผู้อพยพเข้าประเทศของตน แต่ปัญหาก็เกิดตามมาในที่สุด ประชาชนเห็นว่าตนถูกผู้อพยพแย่งงานและรู้สึกว่าการอพยพเข้าประเทศของตนเป็นปัญหา จากที่มีคติเกิดขึ้นจากผู้อพยพมากขึ้นเรื่อยๆ ชาวอังกฤษจึงเกิดความไม่พอใจจนกลายเป็นกระแสต่อต้านนโยบายดังกล่าว

ขณะที่ฝ่ายที่โหวตให้อยู่ต่อก็มีเหตุผลของตัวเองเช่นกัน โดยพวกเขาคิดว่า การรวมกลุ่มเป็นสิ่งสำคัญในโลกสมัยใหม่ ไม่มีประเทศใดสามารถอยู่ได้อย่างโดดเดี่ยวอีกต่อไปแล้ว อีกทั้งสิทธิประโยชน์ที่ได้จากอียูก็มีมาก

เช่น สิทธิพิเศษทางการค้ารวมถึงทางด้านภาษี หรือ การโยกย้ายเงินทุนได้อย่างเสรี เป็นต้น และหากรัฐที่รวมอยู่ในสหราชอาณาจักรอังกฤษเห็นตัวอย่างของการแยกออกมาเองจากประเทศแม้อย่างอังกฤษแล้ว พวกเขาเกิดอยากออกขึ้นมาบ้าง จะทำอย่างไร

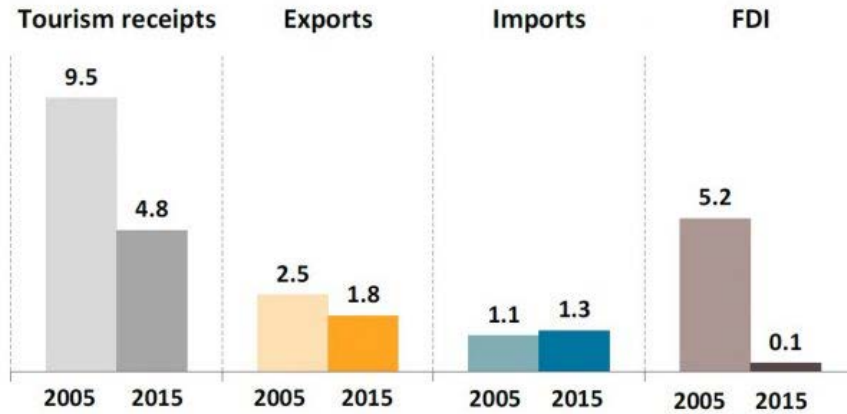
หลังจากผลประชามติออกมาว่าออกจากอียูร้อยละ 52 และอยู่ในอียูต่อคือร้อยละ 48 สภาวะการเมืองของอังกฤษและโลกก็เริ่มส่อเค้ากลางแห่งความระส่ำระสาย ราคาหุ้นและค่าเงินปอนด์ดิ่งลงอย่างหนัก ถึงขั้นอ่อนค่าที่สุดในรอบ 31 ปี ส่งผลให้สินค้าต่างๆ มีราคาแพงขึ้นอย่างมาก ซึ่งร้อยละ 75 ของสินค้าอังกฤษเป็นสินค้านำเข้า อีกทั้งประเทศอื่นๆ ต่างก็มองหาแหล่งลงทุนใหม่ที่มีศักยภาพดีกว่าแทน ปัญหาสนธิสัญญาก็ตามมาด้วยเช่นกันเพราะข้อตกลงใดๆ ที่เคยทำไว้ในนามของอียู ก็ต้องมาปรับแก้กันใหม่ให้เป็นเพียงในนามอังกฤษ (กระบวนการการแยกตัวใช้เวลาราว 2-3 ปี) ไม่เพียงแต่อังกฤษเท่านั้นที่ได้รับผลกระทบ ทัวโลกต่างถูกซัดด้วยระลอกคลื่น Brexit ด้วยกันทั้งสิ้น ค่าเงินยูโรได้รับผลกระทบและอ่อนตัวลง หุ้นของบริษัทในแอฟริกาได้ดิ่งลงถึงร้อยละ 14 ค่าเงินโปแลนด์ลดลงไปร้อยละ 1.7 บริษัททางเทคโนโลยีของอินเดียประสบปัญหากับการชะลอตัวของการสั่งซื้อซอฟต์แวร์ ไม่เว้นแม้แต่ตุรกี เพราะอังกฤษเป็นตลาดส่งออกที่ใหญ่เป็นอันดับสองของเขา รวมไปถึงทวีปอเมริกาใต้ที่มีปริมาณการค้ากับอังกฤษมากก็สะท้อนตามไปด้วย

มากไปกว่านั้น สกอตแลนด์ต้องการให้มีการทำประชามติออกจากอังกฤษบ้างเช่นกัน โดยอ้างว่า ตนต้องการอยู่กับอียูต่อไป ขณะที่อังกฤษไม่ต้องการจะอยู่ จึงขอแยกตัวจากอังกฤษ ส่วนในยุโรป เนเธอร์แลนด์ และ ฝรั่งเศส ก็มีแนวโน้มสูงที่จะออกมาทำประชามติด้วยเช่นกัน

แคนาดาที่ได้รับผลกระทบจาก Brexit ด้วยเช่นกัน แคนาดาเคยเป็นหนึ่งในประเทศเครือจักรภพของอังกฤษ สมาชิกของเครือจักรภพจึงมีค่านิยมทางการเมืองและเศรษฐกิจร่วมกัน เมื่ออังกฤษได้รับผลกระทบ ประเทศอื่นๆ ในเครือจักรภพจึงได้รับผลกระทบตามกันไปเป็นลูกโซ่ มากไปกว่านั้น แคนาดามีการลงทุนในอังกฤษขนานใหญ่ จึงอาจก่อความเสียหายแก่นักลงทุนค่อนข้างมาก ประกอบกับการที่ก่อนหน้านี้ แคนาดามีความสัมพันธ์ทางการค้ากับอียูผ่านอังกฤษ เมื่ออังกฤษออกจากอียูแล้ว ความสัมพันธ์ดังกล่าวจึงสิ้นสุดลงด้วย นักลงทุนในอียูจึงลดความสนใจในแคนาดา ลงส่งผลให้ตลาดและค่าเงินแคนาดาตกต่ำที่สุดในรอบ 6 ปี นับเป็นคลื่นลูกถัดมาที่ซัดเข้าหาแคนาดา

ส่วนไทยนั้นไม่ได้รับผลกระทบโดยตรงจาก Brexit มากนัก เนื่องจากมีปริมาณการค้าและการส่งออกต่อกันเป็นจำนวนน้อย จากผลการศึกษาจาก NIESR (National Institute of Economic and Social Research; สถาบันวิจัยเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ) ระบุว่าเหตุการณ์นี้กระทบการส่งออกไทยราวร้อยละ 0.45 ทว่าอาจได้รับผลกระทบทางอ้อมบ้าง เช่น ความผันผวนในตลาดการเงินโลก และ ค่าเงินบาทมีโอกาสผันผวนมากขึ้น เป็นต้น

Thailand's exposure to UK (% of total)

Source: BoT, MoC, Department of Tourism, Krungsri Research

ผลกระทบด้านอื่นที่มีการคาดว่าจะเกิดขึ้นอีกก็คือเรื่อง “ภาษา” มีการคาดว่าภาษาอังกฤษจะถูกถอดออกจากหนึ่งในภาษาราชการของสหภาพยุโรป เพราะประเทศสมาชิกอียูที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักก็มีเพียงอังกฤษเท่านั้น ประเทศสมาชิกอื่นส่วนใหญ่ใช้ทั้งภาษาฝรั่งเศส ดัตช์ ภาษาท้องถิ่น เป็นต้น อย่างไรก็ตามประเด็นนี้จำเป็นต้องได้รับมติเอกฉันท์จากประเทศสมาชิกก่อนจึงจะทำการถอดถอนได้

นอกจากนี้ Brexit ยังก่อให้เกิดการตั้งคำถามต่อการรวมกลุ่มระหว่างประเทศและแนวคิดเสรีนิยมองค์กรด้วยเช่นกันว่าการรวมตัวกันอาจไม่ประสบความสำเร็จเสมอไป และอาจต้องเผชิญกับปัญหาเช่นเดียวกันนี้ในที่สุด เพราะอียูเป็นกลุ่มประเทศที่มีการรวมตัวทางเศรษฐกิจในระดับที่สูงที่สุดในโลก

ข้อเสนอแนะ

การตัดสินใจของประเทศมหาอำนาจอย่างอังกฤษในครั้งนี้ส่งผลกระทบไปทั่วโลก ไทยอาจต้องเตรียมรับมือกับผลกระทบที่จะเกิดจากภาวะความไม่มั่นคงของสถานะทางการเมืองและเศรษฐกิจโลกมากกว่าผลกระทบจากอังกฤษและอียูโดยตรง เช่น เรื่องอัตราแลกเปลี่ยน หรือ สภาพคล่องทางการเงิน ส่วนทางแคนาดาอาจได้รับผลกระทบมากกว่าไทยทั้งเรื่องค่าเงินและการลงทุนเพราะมีความสัมพันธ์ทางการค้ากับแคนาดา

แหล่งข้อมูล

- <http://program.thaipbs.or.th/watch/Mk55fN>
- <http://www.thairath.co.th/content/646499>
- <http://thaipublica.org/2016/06/brexit-bot/>
- <http://themillenniumreport.com/2016/06/brexit-referendum-will-be-rigged-the-vote-fix-is-in/>
- <http://www.canadianjeweller.com/brexit-canadian-dollar/>

2) เศรษฐกิจดีกว่า ถ้าทำงานน้อยลง

ปัจจุบันทั่วโลกได้หันมาสนใจการลดชั่วโมงการทำงานของพนักงานลง เนื่องจากมีรายงานเชิงสถิติที่องค์กรเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (OECD : Organization for Economic Co-operation and Development) ได้จัดทำขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นว่า ยังมีจำนวนชั่วโมงการทำงานมากขึ้นเท่าไร จะยิ่งส่งผลเสียต่อสุขภาพ ความปลอดภัยและเพิ่มความเครียดให้กับคนมากขึ้นเท่านั้น ทำให้คุณภาพชีวิตของคนไม่ดีเท่าที่ควร ดังนั้นการลดจำนวนชั่วโมงการทำงานลงให้อยู่ในระดับที่พอดี จะทำให้คนมีเวลาว่างมากขึ้นสำหรับ

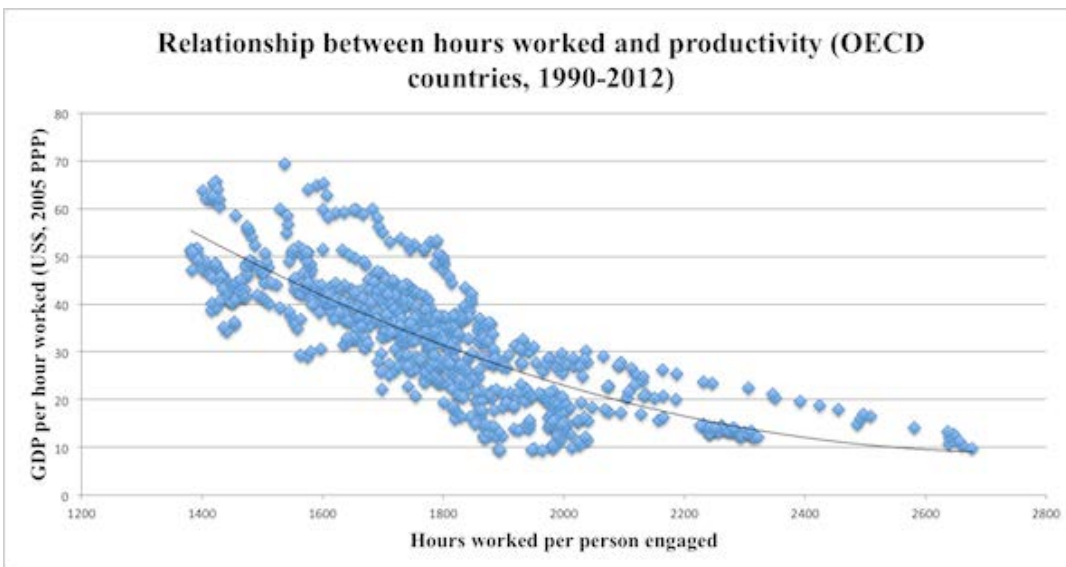
การทำในสิ่งที่ตัวเองชอบ พัฒนาเพิ่มพูนทักษะต่าง ๆ ดูแลสุขภาพ ใช้เวลากับครอบครัว และมีส่วนร่วมทางการเมือง ซึ่งเมื่อคนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ก็จะนำไปสู่การทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ผลผลิตโดยรวมของประเทศก็จะเพิ่มขึ้นตามไปด้วย

แนวคิดในลักษณะข้างต้น OECD ได้ นิยามว่าเป็น “ความสมดุลระหว่างงานกับชีวิต” (Work-life Balance) ซึ่งมีการสำรวจ สรุปผล และจัดอันดับประเทศต่างๆในกลุ่ม OECD¹ อย่างต่อเนื่องมาเป็นเวลาหลายปี จากผลการจัดอันดับในปี 2015 พบว่า จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน ประเทศที่มีคะแนนความสมดุลระหว่างงานกับชีวิตสูงที่สุดคือ เนเธอร์แลนด์ (9.4) เดนมาร์ก (9.4) และฝรั่งเศส (9.1) ในขณะที่ประเทศที่มีคะแนนต่ำที่สุดคือ ตุรกี (0.0)

สำหรับประเทศแคนาดามีคะแนนความ

สมดุลระหว่างงานกับชีวิตอยู่ที่ 7.2 คะแนน กว่าร้อยละ 72 ของประชากรที่มีอายุระหว่าง 15-64 ปี มีงานทำ และมีเพียงร้อยละ 4 เท่านั้นที่มีชั่วโมงการทำงานที่สูงเกินไป เมื่อดูจากกฎหมายคนแคนาดา จะพบว่า มาตรฐานชั่วโมงการทำงานในแคนาดานั้นถูกกำหนดอยู่ที่ 8 ชั่วโมงต่อวันหรือ 40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ อนุญาตให้มีชั่วโมงการทำงานล่วงเวลาได้ แต่เมื่อรวมกับชั่วโมงงานปกติแล้วจะต้องไม่เกิน 48 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ นอกจากนี้ยังมีอาชีพที่ถูกยกเว้น ไม่ให้มีชั่วโมงการทำงานล่วงเวลา ได้แก่ แพทย์ ทันตแพทย์ ทนายความ สถาปนิกและวิศวกร

นอกจากนี้ผลการสำรวจของมหาวิทยาลัยแห่งเมืองโคโลญจน์ ในประเทศเยอรมนี (University of Cologne, Germany) ยังได้ระบุถึงความสำคัญของ ‘เงิน’ ผ่านคำถาม *‘จริงหรือไม่ ที่ว่าเงินสามารถซื้อความสุขได้?’* ซึ่งประเด็นนี้ก็ได้ออกกล่าวถึงในรายงานเชิงสถิติของ OECD ด้วยเช่นกัน จากผลการสำรวจพบว่า ผู้คนจำนวน

¹ ประเทศในกลุ่ม OECD มีทั้งหมด 35 ประเทศ ได้แก่ ออสเตรเลีย ออสเตรีย เบลเยียม แคนาดา ชิลี สาธารณรัฐเช็ก เดนมาร์ก แอลโตเนีย ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมนี กรีซ ฮังการี โอลิแลนด์ ไอร์แลนด์ อิสราเอล อิตาลี ญี่ปุ่น สวิตเซอร์แลนด์ สโลวาเกีย สเปน สวีเดน สวิตเซอร์แลนด์ ตุรกี สหราชอาณาจักร และ สหรัฐอเมริกา

มากเชื่อว่าเงินไม่สามารถซื้อความสุขได้โดยตรง แต่เงินก็มีความสำคัญในแง่ของการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้นได้ การได้รับค่าตอบแทนที่สูงขึ้น และการอยู่ในระบบเศรษฐกิจที่มั่นคงนำมาซึ่งคุณภาพของการศึกษา สาธารณสุข และที่อยู่อาศัยอีกด้วย

ผลสำรวจข้างต้นจัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนแนวคิดความสมดุลระหว่างงานกับชีวิต กล่าวคือ แม้ว่าการทำงานจะเป็นสิ่งจำเป็น เพราะทำให้มีเงินในการใช้จ่ายใช้สอย ซื้อสินค้าและบริการ ตอบสนองความต้องการของชีวิตในด้านต่าง ๆ และเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจภายในประเทศที่สำคัญ แต่การที่คนมีชั่วโมงการทำงานที่มากจนเกินไป ก็จะทำให้คุณภาพชีวิตของพวกเขาตกต่ำ สุขภาพแย่ ไม่มีเวลาว่างสำหรับการทำกิจกรรมอย่างอื่นในชีวิต ประสิทธิภาพการทำงานก็จะลดลง กระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศ ทำให้ประเทศไม่มั่นคง ไม่มีงบประมาณในการพัฒนาระบบการศึกษา การคมนาคมและสาธารณสุข ส่งผลเป็นวงจรลูกโซ่ไปสู่คุณภาพชีวิตของคนอีกครั้ง ดังนั้นการลดชั่วโมงการทำงานลงให้อยู่ในระดับที่พอดี การส่งเสริมกิจกรรมทางสังคมและเศรษฐกิจผ่านช่องทางอื่นที่ไม่ใช่ที่ทำงาน จะทำให้ประเทศมีคนที่มีคุณภาพเพิ่มมากขึ้น ผลผลิตสินค้า บริการ ออกมาได้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ส่งผลดีต่อเศรษฐกิจและการค้าระหว่างประเทศอย่างยิ่ง

ที่มา

<http://www.oecd.org/>

<http://business.financialpost.com/>

แหล่งข้อมูลเพิ่มเติม

<http://www.oecdbetterlifeindex.org/>

<https://stats.oecd.org>

*****

สศต. โตรอนโต และ สศต. แวนคูเวอร์